

Οι κότες ήταν άγρια πουλιά τροπικών δασών

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

Γνωρίζετε ότι οι κότες ήταν άγρια πουλιά των τροπικών δασών και εξημερώθηκαν ώστε να μάθουν να ζουν με τους ανθρώπους; Πώς ταξίδεψαν σε όλο τον κόσμο αν και μπορούσαν να πετάξουν λίγα μέτρα...

Εξημερώθηκαν ώστε να μάθουν να ζουν με τους ανθρώπους

Γνωρίζετε ότι οι κότες ήταν άγρια πουλιά των τροπικών δασών και εξημερώθηκαν ώστε να μάθουν να ζουν με τους ανθρώπους; Πώς ταξίδεψαν σε όλο τον κόσμο αν και μπορούσαν να πετάξουν λίγα μέτρα;

Αρχικά οι κότες ήταν πουλιά που ζούσαν στα τροπικά δάση της νοτιοδυτικής Ασίας. Ωστόσο, τα τελευταία 8.000 χρόνια έχουν εξημερωθεί. Ζουν με τον άνθρωπο, ενώ έχουν διασκορπιστεί σε ολόκληρο τον κόσμο. Τα λεγόμενα «ντροπαλά» πουλιά δεν έχουν την ικανότητα να πετάνε για μεγάλες αποστάσεις ούτε είναι αποδημητικά.

Η διασπορά τους και η εξοικείωση με τους ανθρώπους, συνδέεται άμεσα με τον

αποικισμό των ανθρωπίνων πληθυσμών ανά τους αιώνες. Οστό από πόδι κότας Η συγγένεια με τα «Gallus gallus» και τα «Gallus sonneratii» Ο Δαρβίνος ήταν ο πρώτος που υποστήριξε ότι οι κόττες προέρχονται από τα κόκκινα αγριοκόκορα, τα «Gallus gallus». Οι πρώτες επιστημονικές αποδείξεις ήταν στην Κίνα.

Βρέθηκαν οστά τα οποία ύστερα από επεξεργασία αποδείχτηκε ότι ήταν 8.000 ετών. Παράλληλα, τα οστά παρουσίαζαν κοινά χαρακτηριστικά με εκείνα των αγριοκόκκων. Τα ίδια ακριβώς ευρήματα, 4.000 χρόνων, βρέθηκαν και στην Ασία. Με την πάροδο του καιρού και με την εξέλιξη της ιατρικής και της τεχνολογίας, επιστήμονες πραγματοποίησαν αναλύσεις DNA. Με αυτόν τον τρόπο, οι μελέτες πέρασαν σε ένα διαφορετικό επίπεδο.

Η εξονυχιστική εξέταση στα μιτοχόνδρια του DNA των οστών έδειξε τη συγγένεια των κοτών και με άλλα είδη πουλιών πέραν από το «Gallus gallus». Το γονίδιο για τα κίτρινα πόδια για παράδειγμα, που έχουν οι κόττες σήμερα, προέρχεται από ένα άλλο είδος γκρι αγριοκόκορα, του «Gallus sonneratii». Οι κόττες έφτασαν στη δυτική και την ανατολική Ασία κατά τη δεύτερη και Τρίτη χιλιετία π.Χ, ενώ έγιναν γνωστές στην Ευρώπη τον 8ο αιώνα π.Χ από τους Φοίνικες.

Μέχρι τότε είχαν συμβολικό ρόλο, ενώ συμπεριλαμβάνονταν σε θρησκευτικές τελετές ακόμα και ταφές. Ξεκίνησαν να χρησιμοποιούνται για παραγωγή κρέατος και αυγών όταν οι Βίκινγκς εγκαταστάθηκαν στην Ισλανδία το 10ο αιώνα και πήραν τις κόττες μαζί τους. Σήμερα τα πουλιά αυτά ποικίλουν ως προς το είδος, το χρώμα, το φτέρωμα, το μέγεθος, το σχήμα του σώματος, τη συμπεριφορά και την παραγωγή αυγών.

Με τα χρόνια, οι επιστήμονες έχουν επέμβει στο γενετικό υλικό των πουλιών και έχουν δημιουργήσει νέες ράτσες που παρουσιάζουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά η καθεμία, ήδη από τον 19ο αιώνα. Γκρι αγριοκόκορας «Gallus sonneratii» Η διασπορά τους στην Πολυνησία και η συμβολή του James Cook Οι αρχαιολόγοι υποστηρίζουν ότι απομεινάρια οστών έχουν βρεθεί μέχρι και στον Ειρηνικό Ωκεανό, τη Χαβάη και τη Νότια Αμερική, πολύ καιρό πριν ο Χριστόφορος Κολόμβος πατήσει το πόδι του στην Ήπειρο.

Μόνο από τη Νέα Ζηλανδία απουσιάζουν τόσο παλιά ευρήματα και αυτό γιατί είτε οι Πολυνήσιοι δεν είχαν σε υπόληψη το συγκεκριμένο ζώο, είτε επειδή αν και προσπάθησαν να το εκθρέψουν τελικά δεν τα κατάφεραν και τα πουλιά χάθηκαν. Ο καπετάνιος James Cook στο δεύτερό του ταξίδι το 1773, έδωσε κότες και κόκορες στους Maori. Ο πληθυσμός αυτός καλοδέχτηκε την προσφορά και πέρα από τα αυγά, πολύ σύντομα άρχισε να καταναλώνει και το κρέας. Ωστόσο, υπάρχουν και συγγραφείς που διαφωνούν σχετικά με τις συνθήκες που βρέθηκαν οι κότες στη Νέα Ζηλανδία και αμφισβητούν την πορεία που ακολουθήθηκε από την αρχή...

Πηγή: mixanitouxronou.gr